

[Miljøministeren]

Jeg vil også gerne sige, at er der et område, der er mange myter omkring, så er det dette her område, og Nordisk Gentofte er en af de utallige myter. Nu kan man jo have forskellig glæde af sit EF-medlemskab, men en af dem kan være, at man møder sin irske kollega.

Jeg konfronterede ham med Nordisk Gentofte-sagen og sagde, at jeg godt nok syntes, det var noget stramt – og det uanset hvad der står i Ingeniøren – at man skulle opleve, at man i Irland havde lempeligere tilladelser, end man har i Danmark, når vi i øvrigt sad og kæmpede med rimeligt fælles miljøregler i EF-regi. Det syntes jeg ikke var hensigtsmæssigt for EF-samarbejdet.

Så sagde han, at han syntes også, det var noget stramt, at han skulle høre på den slags. Han var blevet temmelig gal i hovedet, da han fik det præsenteret således, at Irland skulle have lempeligere krav end Danmark, når det drejede sig om miljøet, og han ville godt sige, at det var ikke tilfældet. Det er ikke sådan, at der er lempeligere krav på miljøområdet i Irland, end der er i Danmark. Og det ville han selvfølgelig heller ikke have. Han havde været meget ked af debatten, fordi han selvfølgelig havde fået en masse vrøvl med sine miljøorganisationer, men altså vrøvl, uden at der var nogen basis for det.

Grunden til, at Nordisk Gentofte flytter, er, at man fik EF-egnsudviklingstilskud, og der er ikke andre grunde. Vi kan så diskutere, om det er rimeligt, at man skal have det, eller ej, men det er begrundelsen. Uanset hvad der måtte stå i danske aviser, er det dette, der er årsagen til flytningen, og ikke de miljømæssige krav.

Til fru Lis Noer Holmberg vil jeg bare sige, at vi jo har nogle procedurer her i Folketinget gående ud på, at vi skal behandle nogle særligt udvalgte direktivforslag, som et underudvalg i Markedsudvalget finder det hensigtsmæssigt at behandle ud fra et eller andet kriterium: at det er principielle ting, emnets vigtighed eller lignende, og det er klart, at bioteknologi er et af disse emner. Derfor kommer vi tilbage til emnet ved behandlingen af direktivforslagene på torsdag, hvor jeg også vil kunne oplyse, hvad jeg oplyser nu til fru Dorte Bennedsen, nemlig at der ikke er truffet nogen beslutninger på dette område.

Til fru Dorte Bennedsen vil jeg gerne sige, at der ikke er truffet nogen beslutninger i spørgsmålet om direktiverne vedrørende bioteknolo-

gi, men jeg foreslår, at vi går nærmere ind i den drøftelse, når vi får dem til behandling på torsdag. Der er altså ikke sket noget, og vi har fremført præcis de betragtninger, som jeg har fremført både i Miljøudvalget og i Markedsudvalget om, at vi mente, at det, der foregik, var absolut uacceptabelt.

Når det er sagt, synes jeg faktisk, det også er et problem, at vi ingenting får, for det kan indebære, sådan som udviklingen er i øjeblikket, at der kan sættes noget i gang i andre lande, som meget vel også kan brede sig til Danmark. Derfor synes jeg, vi skal ind i dialogen om, hvordan vi kan komme videre.

Indtil videre er det i hvert fald fuldstændig uacceptabelt, det, der ligger i direktivforslagene, og vi har derfor ikke sagt ja til dem. Men jeg synes også, det er et problem, hvis vi slet ingen form for beskyttelse får i EF.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg skal ganske kort sige til ministeren, at jeg er meget glad for ministerens svar vedrørende Sukkerfabrikkerne. Hvis jeg har forstået det rigtigt, kan De Danske Sukkerfabrikker den dag i morgen henvende sig med en ansøgning om udsætning af planter på friland, og så vil den blive behandlet, i starten selvfølgelig som en prøvesag.

Der er altså en mulighed, forstår jeg, for, at de kan komme igennem med det. Det vil jeg sige tak for.

Rahbæk Møller (SF):

Hvis hr. Knud Lind kendte loven, ville han vide, at ministeren har mulighed for at dispensere, men hun har også lovet at underrette Folketinget, før hun gør det, og det løfte forstår jeg at også den nuværende minister har bekræftet.

Så vil jeg sige om EF-direktivforslagene, at jeg er enig med ministeren i, at det er en fordel at få internationale regler, men jeg er også enig med ministeren i, at det grundlag, man foreløbig er kommet med fra Kommissionens side, ikke duer.

Årsagen til, at jeg tager ordet, er selvfølgelig spørgsmålet om ankerne og deres opsættende virkning. Jeg forstår godt, at virksomhederne gerne vil have denne ændring, især fordi der i begyndelsen, da lovgivningen var ny, var et par tilfælde, hvor sagsbehandlingen var meget